

i Kallundborg. Det er ogsaa et almindeligt Duffe, som man idelig hører udtale af Beboerne ved mange forskjellige Leiligheder, navnlig ved saadanne Leiligheder, hvor de skulle betale deres Afgifter, at naar de blot hørte til Nykjøbing Amtstuefreds, vilde de være frie for mange Besværligheder. Jeg veed fattige Foll, som, naar de skulle betale en reen Ubetydelighed i Skat, i den Anledning have flere Omkostninger, end Skattens Beløb udgjør. Det var blot dette, jeg vilde tillade mig at bemærke, og til Slutning heder jeg den høitærede Finanzminister tage Sagen under velvillig Dverveelse, ligesom jeg ogsaa vil henstille til det eventuelle Udvalg, som jeg antager, at denne Sag vil blive henviist til, at tage Spørgsmaalet under nærmere Dverveelse.

Formanden: Jeg skulde dog bemærke, at denne Udtalelse er af en mere særlig Beskaffenhed, end at den vel kan anses at høre ind under Sagens første Behandling.

C. B. Nyholm: I Anledning af det foreliggende Lønningslovforslag troer jeg ikke at kunne undlade ganske kort at henlede saavel den ærede Finanzministers som Thingets Opmærksomhed paa et Forslag, som ifjor fremkom i Udvalget i Anledning af denne Sag. Dette Forslag gik ud paa at adskille Skatteansættelsen og Skatteberegningen fra selve Skatteopkrævningen, saaledes, at Skatteansættelsen og Skatteberegningen henlagdes til Amtmændene, imod at de fik en passende Contourholdsforøgelse, og at Skatteoppebørselen søgtes forenet med Tolddoppebørselen. Denne Maade at gaae frem paa fandt ogsaa en Slags Tilfnyttning i selve Finanzministerens Forslag, idet han, vistnok ikkun for enkelte mindre Kredses Vedkommende, havde foreslaaet en lignende Ordning, hvorimod vi i Udvalget vilde have denne gjort mere almindelig for hele Landets. Det er nu ganske vist Noget, der kan omstrideres, fra den ene Side om der ikke maatte træde praktiske Vanskeligheder

iveien derfor, og fra den anden Side kunde det maaffee gjøres gjældende, at naar man vil bringe denne Tanke rigtig frem, burde man gaae videre og, som det navnlig er blevet gjort gjældende af det ærede Medlem her bagved (Frederiksen), overhovedet tage den hele Skatteoppebørsel bort fra Staten og henlægge den til privat Foranstaltning. Det er naturligvis imidlertid ikke min Mening her at ville forbyde mig i dette Spørgsmaal eller foranledige nogen Debat derom; men det skulde glæde mig, om der ad denne Vej kunde aabnes en Mulighed for i Dverreensstemmelse med den høitærede Finanzminister at komme til en simplere, lettere og naturligere Maade at opkræve Skatterne paa end den, der for Diebliffet bruges.

Bønlofte: Det er gjentagende blevet sagt saavel igaar som idag under disse Lønningsloves Behandling, at vi saameget som muligt skulde vogte os for at organisere. Dette kan maaffee være rigtigt; men her er dog vistnok et af de Tilfælde, hvor jeg troer, at man med Rette maa kunne gaae ind paa at organisere og navnlig henlægge mange af de Forretninger, der omhandles i det foreliggende Lovforslag, til den Stat, hvorfor Lønningen er bestemt i det paa Dagsordenen under Nr. 6 opførte Lovforslag, nemlig Tolddoppebørselen. Jeg seer, at Ministeren er paa Veie til at nedlægge nogle Amtstuer, og dette gjælder jo ogsaa den Amtstue, som jeg har at henvende mig til, naar jeg har Amtstueforretninger. Denne Amtstue er nu beliggende paa saa høist uheldig en Maade, som vel tænkes kan, og jeg vilde derfor ansee det for det Rigtigste, at den blev nedlagt; havde den ligget paa et for Beboerne mere beqvemt Sted, saa var det en anden Sag. Det var imidlertid just ikke for at omtale dette, at jeg tog Ordet, det var meest for at gjøre en Genstilling til den ærede Finanzminister, som jeg i Grunden allerede engang tidligere er fremkommen med. Det er nu Ministerens